

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Bezárják-e az Iparművészeti iskolát?*

Forrás:

Uj Nemzedék

Bp.

1921. XI/14

Osztályozás

Tárgy

378

Hely

Idő

"1921."

Személy

Helyszám

Közp nyomt. X

Bezárják-e az Iparművészeti Iskolát?

Gróh István igazgató nyilatkozik az intézet válságos helyzetéről

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Az Iparművészeti Iskolán a növendékek körében nagy izgalommal tárgyalják azt az eshetőséget, hogy az intézet vezetősége be fogja zárni az iskolát. Ismeretes, hogy az Iparművészeti Iskolának mekkora nehézségekkel kell megküzdenie s fentartásához külföldi támogatástól kezdve saját növendékeinek támogatásáig minden lehető és lehetetlen eszközt igénybe kell vennie. Az intézet növendékei egyéneként öt koronával járulnak hozzá havonta a fűtőanyagok beszerzéséhez. Eltekintve attól, hogy az intézet esztendők során át képtelen volt megrendőlt vagy teljesen tönkrement felszerelését kijavíttatni vagy újjal helyettesíteni, maga a tanítás is nehézségekbe ütközik, mert egyes tanárnak, főleg az esti tanfolyamon, néha háromszáz növendéket kellene ellátnia.

Az Iparművészeti Iskola helyzetéről, válságáról és szükségleteiről az intézet igazgatója: Gróh István a következőképp nyilatkozott munkatársunk előtt:

— *Költségvetést csináltunk öt centimes koronára s természetesen a mai koronárfolyam mellett ez a költségvetés illuzórikussá vált. Január végéig a Newyorkban élő tanítványaink által gyűjtött segélyösszegeből vesszük kölcsöneinket. A kultuszminiszterium művészi osztálya most dolgozik azon, hogy a további működés számára szükséges összeget a pénzügyminiszteriumtól megkaphassuk.*

Ha ez nem sikerül, akkor az intézetet február elsején valóban be kell zárunk.

— *Az Iparművészeti Iskola jelentősége kulturális életünkben az utóbbi időben teljesen megváltozott. Középosztályunk iffjúságának legjobbjai tódulnak ide tömegesen. 700 tanítványunk van a nappali és esti tanfolyamon, háromszorosa a régi létszámnak. Lehetetlen dolog, hogy épen ez az intézet továbbra is régi keretei között maradjon meg. Kerámiai intézetünk a háboru előtt kettő volt. Székelyudvarhelyt és Ungvárott s most mindakettő elleneséges kézre került. A mi iskolánk az egyetlen hely, ahol agyagipari szakoktatás van. A kultusz- és kereskedelmi miniszteriumnak össze kellene fogni nagyobb arányu szakiskola megteremtésére, mert a mi kerámiai szakunk nedves pincében van elhelyezve s hiába az oktatás magas nivója, ha sem helyünk, sem felszerelésünk a fejlődésre.*

— *Hasonlóképen nincsen ezüstje, egyéb nemes fémje ötvös szakosztályunknak sem, holott erre hárul a feladat, hogy régi hírneves ötvösségünket és zománcművességünket felújítsa. Ebben a szakosztályban az eddigi eredmények egyenesen meglepőek.*

— *Nagyon erősen kellene dotálni és fejleszteni textil- és divatszakosztályunkat. Budapest izlése magasan áll a környező uj államoké felett és fővárosunk egyenesen arra van hivatva, hogy Kelet Európában irányítója legyen a női ruházkodásnak, ez pedig nemzetgazdasági szempontból óriási jelentőségű.*

— *Ki kell azonban jelentenem, hogy az intézettel szemben mindegyik teljes jóakaratot látunk meg-*

(Oldal) nyilatkozni s nélkülözésünk dacára interziv munka folyik kiváló szak- erők vezetésével s munkánk hatása néhány év mulva nyilvánvaló lesz gazdasági életünkben.

nda 1922